

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma:	103.K.702.963/2025/11.
A felperes:	Kásád Községi Önkormányzat (7827 Kásád, Kossuth Lajos utca 31.)
A felperes képviselője:	dr. Potocsár Enikő egyéni ügyvéd (7625 Pécs, Nap utca 18.)
Az alperes:	Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest, Riadó utca 5.)
Az alperes képviselője:	dr. Szvetnik Ágnes kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közbeszerzési ügyben hozott D.297/23/2025. számú határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűsége

í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék a D.297/23/2025. számú határozatnak a 2. kezdeményezési elem tekintetében tett rendelkezéseit, valamint a megállapított jogkövetkezményeket és a jogorvoslati eljárás során felmerült költségekről szóló rendelkezést megsemmisíti és e körben az alperest új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 750 000 (hétszázötvenezer) forint perköltséget.

A 30 000 (harmincezer) forint feljegyzett eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes mint ajánlatkérő 2018. augusztus 27-én konzorciumi megállapodást kötött öt további község önkormányzatával annak érdekében, hogy közös ajánlatkérőként indítsanak közbeszerzési eljárást a Terület- és Településfejlesztési Operatív Program a helyi identitás és kohézió erősítése tárgyú felhívására kiírt pályázatban a Pénzügyminisztérium Regionális Fejlesztési Operatív Programok Irányító Hatóságától elnyert támogatásból megvalósított beszerzésre. A konzorcium vezetőjévé a felperest választották.
- [2] A felperes 2019. november 27-én a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Harmadik Része szerinti összefoglaló tájékoztatóval induló közbeszerzési eljárást indított „Rendezvényszervezési és egyéb PR szolgáltatások” 1. és 2. rész tárgyban. Az 1. rész értéke 20 326 000,-Ft, a 2. rész értéke 7 014 660,-Ft volt. Az összefoglaló tájékoztatásra tíz gazdasági szereplő jelezte érdeklődését mindkét rész tekintetében. A felperes által vezetett konzorcium három gazdasági szereplőt választott ki, akiknek megküldték a felhívást 2019. december 5. napján. Az ajánlattételi határidőig mindkét rész tekintetében 3-3 gazdasági szereplő nyújtott be ajánlatot, akik közül kettőt, köztük a nyertes ajánlattevőt a felperes hívott fel ajánlattételre.

- [3] A bírálóbizottság elnöke D. személy volt, akivel a felperes titoktartási nyilatkozatot és összeférhetetlenségi nyilatkozatot is tartalmazó megbízási szerződést kötött.
- [4] A felperes 2020. január 21. napján készítette el az összegezését mindkét rész tekintetében és mindkét rész tekintetében ugyanaz a vállalkozás lett a nyertes ajánlattevő.
- [5] 2025. május 9. napján a Nemzeti Fejlesztési Központ jogorvoslati eljárás iránt kezdeményezést terjesztett elő az alperesnél a Kbt. 152. § (1) bekezdésének g) pontja alapján. Két kezdeményezési elemet jelölt meg. Az 1. kezdeményezési elemben kérte annak megállapítását, hogy a közös ajánlatkérők megsértették a Kbt. 2. § (1) bekezdését, valamint a 2. kezdeményezési elem tekintetében kérte megállapítani, hogy a közös ajánlatkérők megsértették a Kbt. 25. § (1)-(2) bekezdését.
- [6] Előzményként rögzítette, hogy információi szerint a projekt keretében projekt menedzsmenti pénzügyi vezetői és közbeszerzési szakértői feladatok ellátására a felperes 2018. október 1. napján vállalkozási szerződést kötött a V. céggel. A vállalkozási szerződés szerint a közbeszerzési szakértői tevékenység keretében a vállalkozó feladatát képezte részvétel a beszerzés koordinálásában, lebonyolításában a tervezéstől a szerződés teljesítését követően is. Az Integritás Hatóság vizsgálati jelentésében megállapította, hogy a közreműködő szervezeti feladatokat ellátó Magyar Kincstár által bejelentett, a perbeli közbeszerzési eljárást érintő szabálytalansági gyanú alapján szabálytalansági eljárás került elrendelésre, ezért ezen eljárás keretében került sor a jogorvoslati kezdeményezés benyújtására.
- [7] Előadta, hogy az Integritás Hatóság által feltártak alapján megállapítható, hogy a közbeszerzési eljárásban a verseny tisztasága nem érvényesülhetett figyelemmel arra, hogy az ajánlattételre a projekt menedzsmenti és közbeszerzési szakértői feladatok ellátásával megbízott cég ügyvezetőjéhez, D.-hez, aki a közbeszerzési eljárás lefolytatásában a bírálóbizottság elnökeként is részt vett, köthető cég került ajánlattételre felkérésre és később ezen vállalkozás lett mindkét részben a nyertes ajánlattevő. A nyilvánosan hozzáférhető cégszolgálatok szerint a nyertes ajánlattevő vezető tisztségviselőjének lakcíme 2015. november 30. és 2024. november 14. között a D. érdekeltségébe tartozó L. Kft. tulajdonát és fióktelepét képező ingatlanban volt, amely ezen időszak alatt más D.-hez köthető cégek bejegyzett székhelyéül is szolgált. Az eljárásban előírt referenciaigazolást is egy D.-hez köthető cég, az L. Kft. adta, a cég képviselőjeként D. írta alá ezt a referenciaigazolást. Az Integritás Hatóság a Nemzeti Adó- és Vámhivataltól bekért információk szerint jelezte, hogy a nyertes ajánlattevő és a D.-hez köthető gazdasági szereplők, szervezetek között 2018. és 2024. között összesen 962 584 533,-Ft értékben került sor számla kiállítására, amely alátámasztja, hogy a felek között személyes érdekességük, ismeretségük mellett üzleti érdekkapcsolat is fennállt. Az Integritás Hatóság jelezte emellett, hogy a 2019. és 2022. között a tárgyi közbeszerzési eljárás becsült értékét megalapozó indikatív ajánlatot adó B. és a nyertes ajánlattevő gazdasági érdekkapcsolatban álltak egymással, ugyanis a NAV-tól bekért adatok alapján 122 282 810,-Ft összegben állítottak ki számlákat egymás részére.
- [8] A kezdeményező a jogsértő esemény megtörténteként mindkét rész esetében a 2020. január 21. napját jelölte meg, amely az ajánlatok elbírálásáról készült összegezés megküldésének időpontja. A tudomásszerzés időpontjaként 2025. március 10-ét jelölte meg, ami a szabálytalansági eljárás megindításának napja.

Az alperes határozata

- [9] Az alperes a 2025. július 21. napján kelt D.297/23/2025. számú határozatában megállapította, hogy a közös ajánlatkérők a 2. kezdeményezési elem tekintetében megsértették a Kbt. 25. § (1) bekezdését és a (2) bekezdésének utolsó mondatát. Az 1. kezdeményezési elem tekintetében jogsértés hiányát állapította meg. A jogsértésre tekintettel a közös ajánlatkérőkkel szemben egyetemlegesen 250 000,-Ft bírságot szabott ki.
- [10] Indokolásából megállapíthatóan vizsgálta a kezdeményezés eljárási határidejének megtartottságát. Rögzítette, hogy a közbeszerzési eljárást a felperes 2019. december 5-én indította meg, a hivatalbóli kezdeményező a kezdeményezését 2025. május 9-én terjesztette elő. A 2014/2020 programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 272/2014. (XI.5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 110/A. §-a rögzíti, hogy a perbeli eljárásra vonatkozó projekttel kapcsolatos minden dokumentumot elkülönítetten kell nyilvántartani és legalább 2027. december 31. napjáig kell megőrizni. Figyelemmel erre, valamint a Kbt. 152. § (2) bekezdés c) pontjában foglaltakra, megállapította az alperes, hogy a kezdeményezés a törvényi objektív határidőn belül történt meg, jogszerűen került előterjesztésre az iratmegőrzési kötelezettségre vonatkozó törvényi határidőn belül. Rögzítette továbbá, hogy a kezdeményezéskor, 2025. május 9-én hatályos Kbt. 197. § (26) bekezdése szerint a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény módosításáról szóló 2023. évi XVI. törvény (a továbbiakban: Mód7. tv.) alapján a Kbt. 152. § (2) bekezdés, (2a) bekezdés és (4) bekezdés szerinti rendelkezéseket a hatálybalépését követően megvalósult jogsértések, valamint a rendelkezések hatályba lépését megelőzően megvalósult jogsértések miatt kezdeményezett jogorvoslati eljárásokra is alkalmazni kell, ha a hivatalbóli kezdeményező a jogsértésekről az ezen rendelkezések hatályba lépése után szerzett tudomást. Mindezekre tekintettel a 2025. május 9-én benyújtott kezdeményezés a Kbt. 152. § (2a) bekezdés c) pontja szerinti 90 napos határidőn belül érkezett, ami a szabálytalansági eljárás megindításának napjától számítandó, azaz 2025. március 10. napjától.
- [11] A felek eljárási kifogására tekintettel rögzítette, hogy a kezdeményezés megfelelt a Kbt. 149. § (1) bekezdés c) pontjának és egyértelműen megjelölte a jogsértés időpontját, amely 2020. január 21. volt, míg a tudomásszerzés időpontja 2025. március 10. napja.
- [12] Az alperes elsőként a 2. kezdeményezési elemet vizsgálta érdemben. Rögzítette, hogy megállapítása szerint az ajánlattételre a projekt menedzsmenti és közbeszerzési szakértői feladatok ellátásával megbízott cég ügyvezetőjéhez D.-hez – aki egyébként a perbeli közbeszerzési eljárás lefolytatásában a bírálóbizottság elnökeként is részt vett – köthető cég került ajánlattételre felkérésre és ez a cég lett mindkét rész esetében a nyertes ajánlattevő. Rámutatott, hogy a Kbt. 25. § (1) bekezdésében a jogalkotó aktív cselekvési kötelezettséget határozott meg az ajánlatkérő számára annak érdekében, hogy az összeférhetetlen helyzetektől mentes eljárást folytasson le és biztosítsa az ajánlattevők közötti verseny tisztaságát. Konkrét magatartást ez a rendelkezés nem rögzít, a körülmények vizsgálatával állapítható meg, hogy ez megvalósult-e az adott esetben.
- [13] A határozat 116. pontjában rögzítette, hogy a kezdeményező által felsorolt körülményeket egyesével és összességében értékelte, mely alapján megállapította, hogy a felperes nevében eljáró bírálóbizottság elnökeként is tevékenykedő D. személyesen és az érdekeltségébe tartozó gazdasági társaságokon keresztül is kapcsolatban állt és kapcsolatot tartott a nyertes ajánlattevő gazdasági társasággal, valamint a közbeszerzési eljárás idejében a nyertes

ajánlattevő gazdasági társaság ügyvezetőjével, amely alapján megalapozottnak látta, hogy D. nem tette meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a verseny tisztaságának sérelmét előidéző helyzetet megelőzze és orvosolja, illetve az összeférhetetlenség felmerülése esetén a döntéshozó felé ennek tényét nem jelezte. A kezdeményező által felsorolt egyes körülmények egyfelé mutató klauzális láncot alkotnak, amelyből a fent megállapított tény vezethető le. Mindezek alapján megállapította, hogy a felperes és a közös ajánlatkérők az 1. és 2. rész tekintetében megsértették a Kbt. 25. § (1) bekezdését és a (2) bekezdés utolsó mondatát.

- [14] Figyelemmel arra, hogy tételes jogsértést állapított meg a Kbt. 2. § (1) bekezdésében foglalt alapelv megsértését annak szubszidiárius jellegére tekintettel nem állapította meg, ezért az 1. kezdeményezési elem tekintetében jogsértés hiányát állapította meg.
- [15] A bírság kiszabása során a Kbt. 165. § (4) bekezdése szerinti (3) bekezdés d) pontja alapján megállapított bírság összegét a (11) bekezdésben foglalt körülmények figyelembevételével szabta ki. A bírság mértékének megállapítása során figyelembe vette a szerződések értékét azt, hogy a felperessel szemben az adott közbeszerzés vonatkozásában korábban jogsértés megállapítására nem került sor, a jogsértés óta eltelt hosszabb időt is figyelembe vette, amely a bizonyítást nehezítette, valamint azt, hogy a beszerzés támogatásból valósult meg, így a jogsértéshez más szankciók is kapcsolódhatnak, valamint azt is figyelembe vette, hogy a jogsértés nem reparálható, valamint a szándékos jogsértést is megállapíthatónak tartotta az eset összes körülményét mérlegelve.

A kereset és a védírat

- [16] A felperes keresetében elsődlegesen a határozat megváltoztatását kérte akként, hogy a bíróság a jogsértés hiányát állapítsa meg a 2. kezdeményezési elem tekintetében, valamint hogy a jogorvoslati kezdeményezést utasítsa el. Másodlagosan kérte a határozat 2. kezdeményezési elemre vonatkozó részében a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését.
- [17] Eljárásjogi és anyagi jogi jogsértéseket is megjelölt. Eljárásjogi kifogásként terjesztette elő, hogy álláspontja szerint az alperes figyelmen kívül hagyta a Kbt. 152. § (2) bekezdés c) pontjában foglalt ötéves objektív határidőt, mely alapján a kezdeményezést elkésztettnek kell minősíteni, mivel az eltelt a kezdeményezés benyújtásának időpontjában.
- [18] További eljárásjogi jogsértésként hivatkozott a Kbt. 152. § (2a) bekezdés c) pontjának figyelmen kívül hagyására. Hivatkozott arra, hogy az ajánlatkérők ellen nem indult szabálytalansági eljárás, kizárólag a felperes ellen indult szabálytalansági eljárás, a felperesen kívüli ajánlatkérők ellen nem. Álláspontja szerint tévesen hivatkozott az alperes arra, hogy a felperes kötelezettsége volt konzorciumvezetőként a többi ajánlatkérő értesítése. Álláspontja szerint nincs jelentősége ennek mivel, ha a felperes értesítette is volna a többi ajánlatkérőt az ellene indult szabálytalansági eljárásról, akkor sem következett volna be a Kbt. 152. § (2a) bekezdés c) pont szerinti kezdő időpont, mert a többi ajánlatkérő ellen nem indult szabálytalansági eljárás. Álláspontja szerint a felperesen kívüli ajánlatkérők esetében a kezdeményezés elkésztését kellett volna megállapítani, mivel a kezdő időpont nem számítható a szabálytalansági eljárás megindításától, a tudomásra jutás pedig korábban már nem vitatottan megtörtént, ahhoz képest a kezdeményezésre rendelkezésre álló idő letelt, ezért az eljárást meg kellett volna szüntetni.
- [19] Hivatkozott továbbá a tisztességes eljárás követelményének megsértésére a Kbt. 152. § (4) bekezdése érvényesítése és a Kbt. 154. § (1) bekezdésének követelménye teljesítésének elmaradása miatt. Álláspontja szerint a határozatban kijelentett címegezőség pontatlan, alá nem támasztott adatokat közöl, az adatok forrása nem került megjelölésre, nem ellenőrizhető

és a kapcsolódó iratanyagot a felperes nem kapta meg az eljárás során. Nem létezik olyan nyilvánosan hozzáférhető adatbázis, amely tartalmazná a nyertes ajánlattevő közbeszerzési eljárás időszakában bejegyzett lakcímét és a kezdeményező irat sem jelöl meg ilyen forrást. A hiánypótló, 2025. május 17. napi kezdeményező irathoz került csatolásra több cég cégtörténete, azonban az alperes azokat nem küldte meg az eljárás résztvevői, így felperes részére sem. A felperes 2025. május 22. napján e tárgyban a Kbt. 154. §-ának (1) bekezdésére hivatkozva kérelmet terjesztett elő azonban ez nem került teljesítésre. Ezáltal nem tudja, hogy milyen cégtörténeteket csatolt be a kezdeményező, azonban az biztosan megállapítható, hogy nincs olyan nyilvánosan hozzáférhető állami adatbázis, ahonnan a cégtörténet lekérdezhető lenne. A cégtörténet lekérdezés kizárólag eseti vagy előfizetéses rendszerben érhető el, a felperesnek pedig nincs ilyen előfizetése és erre anyagi forrással sem rendelkezik. Más eljárásokból a felperesnek tudomása van arról, hogy a kezdeményező fizetős szolgáltatások igénybevételén keresztül vizsgálja a gazdasági társaságok összefüggéseit, azonban ilyen vizsgálatra felperesnek sem szakértelme, sem erőforrásai nincsenek.

[20] Egy másik per kapcsán derült ki számára, hogy ellentétben a kezdeményező iratban foglaltakkal a nyertes ajánlattevő ügyvezetőjének bejegyzett lakcíme 2019. szeptember 20. napjától került bejegyzésre a kezdeményező iratban megjelölt címen, mivel előtte csak az épülettömb volt megjelölve. A nevezett cím alatt egy több lakásból álló, két külön épületet magában foglaló ingatlan található, ahol irodák is működnek. Az ingatlan csupán kézbesítési címe az ügyvezetőnek, aki régóta külföldön, Horvátországban él és onnan irányítja a céget. Magyar cím hiányában az ingatlanban működő ügyvéd, illetve könyvelő cég miatt került ez az adat megadásra a nyilvántartásban. Ugyanezen okból vannak a D. személyhez köthető cégek adatait is ezen az ingatlanon feltüntetve. Tudomása szerint a kezdeményező nagy mennyiségű iratanyaggal rendelkezik ezeknek a cégeknek a háttérére vonatkozóan, amelyet azonban nem csatolt a kezdeményezéshez. A tisztességes eljárás elvét alapjaiban sérti, hogy ezt az alperes a kezdeményezőtől nem követelte meg. Az alperes nem tisztázta a tényállást, kifejezetten elzárta a felperest a tényállás megismerésétől és a tisztázás lehetőségétől. Minden kontroll nélkül elfogadta a kezdeményező igazolatlan állításait, ezzel megsértette az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. §-át, nem tartotta be a Kbt. 154. § (1) bekezdését és 152. § (4) bekezdését sem. Az alperes eljárása sérti továbbá az Ákr. 1. §-át és 2. § (1) bekezdésében foglalt alapelveket, a jogszerűség elvét, valamint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének rendelkezéseit, amelyek a tisztességes hatósági eljárás garanciális követelményeit teremtik meg.

[21] Az alperes határozata nem teljesíti az Ákr. 81. § (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségből fakadó elvárásokat. Hivatkozott az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) joggyakorlatára és ennek kapcsán is sérelmezte, hogy a jogorvoslati eljárásban az alperes nem tájékoztatta a bizonyítandó tényekről és a bizonyítás lehetőségétől megfosztotta.

[22] A határozat egyetlen bekezdése tartalmazott érdemi indokolást a 116. pontjában, amelyből az olvasható ki, hogy jogsértésként az alperes az eljáró bírálóbizottsági elnök magatartását jelölte meg, azt, hogy a bírálóbizottság elnöke nem tette meg a szükséges intézkedéseket – amelyeket a Kbt. 25. § (1) bekezdése és (2) bekezdése megkövetel – és az összeférhetlenségét a döntéshozó felé nem jelezte. Tehát nem felperes magatartására vonatkozik a jogsértő magatartásra vonatkozó megállapítás, a felperes felelősségére és jogsértésére nem is tartalmaz indokolást a határozat. A Kbt. 25. § (2) bekezdésének utolsó mondata nem a felperessel szemben fogalmaz meg kötelezettséget, így a felperes annak megsértését nem valósíthatja meg. A perbeli esetben az érintett személy a bírálóbizottság elnöke, aki a jogsértést megtudja valósítani a határozat indokolásának szövege is ennek megfelelő. Álláspontja szerint, tekintettel erre indokolt lett volna D. ügyfélkénti bevonása az eljárásba, csak így lenne lehetséges az ő felelősségének megállapítása, erre azonban nem került sor. A felperessel szemben ezért jogszabálysértő módon került megállapításra a Kbt. 25. § (2) bekezdés utolsó

mondatának megsértése. Kizárólag a Kbt. 25. § (1) bekezdésének megsértése valósulhatna meg fogalmilag a felperes esetében, de jelen esetben ez sem következett be.

- [23] Sérelmezte, hogy a jogorvoslati eljárás során tett hivatkozásaiból és észrevételeiből az alperes nem értékelt semmit annak ellenére, hogy 2025. május 26. napi észrevétele részletes és hosszú indokolással volt ellátva megjelölve a hivatkozott joggyakorlatot is.
- [24] A határozat ténybelileg is iratellenes, ugyanis D. egyik cége valóban kapcsolatban állt az egyik ajánlattevővel, de nem a közbeszerzés időpontjában. Nem tisztázott, hogy milyen időbeliséggel, azonban a referenciaigazolásból megállapíthatóan a közbeszerzési eljárást megelőzően. D. egyik cége valójában csak a jogszabályi kötelezettségének tett eleget a referenciaigazolás kiállításával. A közbeszerzés idejében ez a kapcsolat már nem állt fenn, ezt a kezdeményező irat sem állította. A határozat indokolása teljesen általános, sem a releváns adatokat nem tartalmazza, sem konkrét tényeket, melynek hiányában a jogsértést nem támasztja alá. Beazonosíthatatlan, hogy milyen egyes körülményekre célzott az alperes az indokolásában és mi az, amit a határozatban elfogadott.
- [25] Hivatkozott a Kúria összeférhetetlenséggel kapcsolatos joggyakorlatára és ebből levezetve arra, hogy a verseny tisztaságának sérelmét eredményező helyzet ténylegesen nem állt fenn, ezért nem állapítható meg az sem, hogy az ajánlatkérő elmulasztotta a szükséges intézkedések megtételét annak érdekében, hogy elkerülje az ilyen összeférhetetlenséget és a verseny tisztaságának sérelmét. Az esetleges címegegyezés mellett nincs sem közvetlen, sem közvetett pénzügyi, gazdasági vagy egyéb személyi érdekeltégi kapcsolat. A referenciaigazolás kiállítása jogszabályi kötelezettség volt, így ez sem alapozza azt meg. A határozat nem tért ki arra, hogy a közvetett címegegyezés vagy a nagyon távoli üzleti kapcsolat mint érdekkapcsolat a pártatlan vagy tárgyilagos funkciógyakorlást negatívan befolyásoló hatású lenne. Álláspontja szerint az olyan távoli közvetett kapcsolat, mint amit a kezdeményező állított, mindenfajta más befolyásolási gyanú vagy körülmény nélkül összeférhetlenséget nem alapoz meg. A közbeszerzési eljárás körülményei igazolják, hogy a nyertes ajánlattevő semmivel sem volt kedvezőbb helyzetben, mint a többi ajánlattevő.
- [26] A bírságkiszabás kapcsán sérelmezte, hogy azt az alperes hat ajánlatkérőre egyetemlegesen és az ajánlatkérők magatartását egyenként nem értékelve szabta ki, nem mérlegelte az ajánlatkérők helyzetét, sem más körülményeket. A bírság mérlegelésekor perszonalizáltan kellett volna indokolnia az alperesnek, azonban ezt nem tette meg és nem teljesítette a Kbt. 165. § (11) bekezdéséből eredő kötelezettségét sem.
- [27] Külön is támadta a határozat eljárási költségre vonatkozó megállapítását. Álláspontja szerint legalább 50%-os pernyertességét kellett volna megállapítani, a döntés ellentétes az Ákr. 125. § (2) bekezdésével. Állította, hogy az alperes véleményével ellentétben a hivatalbóli kezdeményezéssel indult eljárás kérelemre indult eljárás és ennek megfelelően kell alkalmazni az Ákr. rendelkezéseit.
- [28] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte és fenntartotta a határozatában foglaltakat.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

- [29] A kereset alapos az alábbiak szerint.
- [30] A bíróság a Kbt. 170. § (1) bekezdése alapján indított közigazgatási perben a közigazgatási jogvitát, az alperesi határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségét Kp. 2. § (4) bekezdésére figyelemmel, a Kp. 85. § (1)-(2) bekezdése értelmében a meghozatalának időpontjában fennálló tények alapján, a kereseti kérelem korlátai között vizsgálta. A bíróság az ügyet a Kp. 77. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el. Az ítéleti tényállást a perbeli nyilatkozatok, a csatolt iratok és a közigazgatási eljárás iratanyaga alapján állapította meg.

- [31] A bíróság az eljárásjogi kereseti kifogásokat vizsgálta elsőként.
- [32] A Kbt. 152. § (2) bekezdés c) pontja értelmében a Közbeszerzési Döntőbizottság hivatalból való eljárását az (1) bekezdés szerinti szervezet vagy személy támogatásból megvalósuló beszerzés esetén az a) és b) ponttól eltérően az adott támogatás folyósítására és felhasználására vonatkozó jogszabályban előírt iratmegőrzési kötelezettség időtartamán belül, de legalább a jogsértés megtörténtétől számított öt éven belül kezdeményezheti. A Korm. rendelet 110/A. § (1) bekezdése szerint a projekttel kapcsolatos minden dokumentumot elkülönítetten kell nyilvántartani és legalább 2027. december 31-ig megőrzi. A hivatalbóli kezdeményezés benyújtására rendelkezésre álló határidő számítására a Korm. rendelet 110/A. § (1) bekezdése és a Kbt. 152. § (2) bekezdés c) pontja együttesen alkalmazandó.
- [33] A Kbt. 152. § (2) bekezdés c) pontja a nem a „legfeljebb”, hanem a „legalább” kitélt alkalmazza a jogsértés megtörténtétől számított idő megtartottságának vizsgálatakor, ezért a felperesi értelmezéssel ellentétben ez nem legfeljebb öt évet, hanem legalább öt évet jelent, amely az iratmegőrzés határidejére tekintettel ennél hosszabb is lehet, ahogyan a perbeli esetben is, mivel az 2027. december 31. napjáig áll fenn, amely a kezdeményezés időpontjában még nem járt le.
- [34] A Kbt. 152. § (2a) bekezdés c) pontja kimondja, hogy: ha az (1) bekezdés szerinti személy vagy szervezet közbeszerzési jogsértés feltárására vagy jogkövetkezményeinek alkalmazására irányuló, jogszabályban meghatározott ellenőrzést vagy más eljárást folytat le, ez a személy vagy szervezet a Közbeszerzési Döntőbizottság hivatalból való eljárását a (2) bekezdésben meghatározott időtartamokon belül, de legfeljebb az európai uniós források felhasználásához kapcsolódó szabálytalansági eljárás esetén az a)–b) pontoktól eltérően, a szabálytalansági eljárás megindításától számított kilencven napon belül kezdeményezheti.
- [35] A Kbt. 152. § (2a) bekezdését módosító Mód7. tv. 13. §-a 2023. szeptember 1-jén lépett hatályba, melynek célja a törvényi indoklás értelmében egyértelműen az volt, hogy megszüntesse azt a problémát, amely abból adódott, hogy a korábban hatályos rendelkezések a hivatalból való eljárás kezdeményezésére szubjektív és objektív határidőket is meghatároztak. A problémát a jogszabálymódosítás szövege olyan módon kezelte, hogy a hivatalból kezdeményezett jogorvoslati eljárások esetén a szubjektív határidőket megszüntette és e helyett csak objektív határidőket határozott meg.
- [36] A módosítás új speciális szabályokat is bevezetett kifejezetten az olyan esetekre, amikor egy szervezet külön jogszabályban meghatározott eljárás szerint ellenőrzést vagy eljárást folytat le. Ez esetben az eljáró szervezet a jogsértést feltáró ellenőrzés vagy eljárás eredményének az ellenőrzött, illetve eljárással érintett személlyel való közlésétől, illetve európai uniós források felhasználásához kapcsolódó szabálytalansági eljárás esetén a szabálytalansági eljárás megindításától számított 90 napon belül kezdeményezheti a jogorvoslati eljárást. Mindezt rögzítette az Alkotmánybíróság 3205/2025. (VI.23.) AB határozatának (a továbbiakban: AB határozat) [42]-[46] pontjaiban is. Az AB határozat indokolása [48]-[53] pontjaiban egyértelműen állást foglalt amellett, hogy e rendelkezés Alaptörvénnyel való összhangja megállapítható volt, azaz a visszaható hatályú jogalkotás tilalma nem állt fent. Ez okból nincs jelentősége annak sem, hogy a vizsgálati eljárás során mikor, milyen információ jutott a hivatalbóli kezdeményező birtokába. A tényállásból megállapíthatóan a kezdeményező a Kbt. 152. § (2a) bekezdés c) pontja szerinti határidőn belül, a szabálytalansági eljárás kezdetétől, 2025. március 10. napjától számított 90 napos határidőn belül terjesztette elő kezdeményezését. Ezt nem befolyásolja az a körülmény, hogy a felperesen kívül a

konzorciumban részt vevő többi önkormányzat nem volt érintett a szabálytalansági eljárással, mivel a felperes a szabálytalansági eljárás alanya volt.

- [37] A kezdeményezés tartalmi megfelelőségével kapcsolatos kifogást a bíróság nem találta alaposnak, mivel a kezdeményező a jogsértés megtörténtének általa vélt időpontját a kezdeményező iratban megjelölte. Ugyanígy nem volt alapos az iratismertetéssel kapcsolatos eljárási kifogás sem. Az alperes hatáskörébe tartozik annak mérlegelése, hogy a döntéshez szükséges iratok, adatok a rendelkezésére állnak-e, vagy szükséges-e hiánypótlás. A felperes csak általánosságban hivatkozott arra, hogy a kezdeményező nem csatolt minden, rendelkezésére álló iratot, de nem jelölte meg, hogy melyek azok, amelyeket még relevánsak lettek volna az érdemi döntéshez. A felperes olyan iratok – cégtörténet – megküldésének elmaradását kifogásolta, amely közhiteles nyilvántartásból hozzáférhető nyilvános adat. A közhiteles nyilvántartás nyilvánossága nem feltételezi az ingyenességet, vagyis az, hogy ez díjköteles szolgáltatás útján kérdezhető le, nem rontja le annak nyilvános jellegét. A bíróság a fentiekre tekintettel megállapította, hogy a Kbt. 152. § (4) bekezdésének és 154. § (1) bekezdésének megsértése nem volt megállapítható a perben.
- [38] A bíróság ezt követően a határozat támadott érdemi megállapításaival kapcsolatos kereseti kérelmet vizsgálta. Megállapította, hogy a felperes kifogása alapos volt a tekintetben, hogy a határozat a jogsértés megállapításának ténybeli és jogi indokait lényegében a 116. pontjában tartalmazta, amely a felperes magatartására nézve konkrét kifogást nem jelölt meg, a felperes által elkövetett jogsértést vagy mulasztást nem mondott ki. A hivatkozott indokolás kizárólag D. személy felelősségét és mulasztását állapította meg. Ezen kívül az összeférhetlenség és személyi összefonódás körülményeire is általános jelleggel utalt, nem derült ki a tömör indokolásból, hogy a tényállási elemek között ismertetett, a kezdeményező által állított körülményekből mit fogadott el valósnak és relevánsnak, és azokból milyen következtetéseket, jogkövetkezményeket vont le. Egyetért a bíróság azzal a felperesi kifogással, hogy a határozatból nem megállapítható, hogy az alperes maga vizsgálta-e a kezdeményezés által tett tényállításokat.
- [39] A fentiekre figyelemmel a bíróság megállapította, hogy az alperes indokolása a rendelkező részben foglalt megállapítást nem támasztotta alá. A D. személy jogellenes eljárására hivatkozással a felperes által elkövetett jogszabálysértés – a Kbt. 25. § (1) és (2) bekezdése utolsó mondatának megsértése – nem támasztható alá. Az indokolás ezért nem felelt meg az Ákr. 81. § (1) bekezdésben foglalt követelménynek, abból az alperes által ténylegesen figyelembe vett tények, körülmények és a döntés okszerű indokai nem voltak megállapíthatóak oly módon, hogy azok a rendelkező részben megállapított jogsértést alátámasztották volna.
- [40] A fent kifejtettekre figyelemmel a bíróság az alperes határozatát a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontja, valamint 92. § (1) bekezdés b) pontja alapján részben – a 2. kezdeményezési elem tekintetében tett rendelkezéseit, valamint a megállapított jogkövetkezményeket és a jogorvoslati eljárás során felmerült költségekről szóló rendelkezést – megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. Az új eljárásban az alperes köteles számot adni a kezdeményezésben állított tények saját maga által elvégzett vizsgálatáról és annak eredményéről, valamint az eljárás alá vont felperes eljárása tekintetében értékelni a rendelkezésre álló adatokat tényeket, és ennek eredményként érdemi döntést kell hoznia a jogsértés fennállásáról vagy annak hiányáról, mely döntés konkrét ténybeli és jogi indokait a határozatban kellő részletességgel ki fejtenie. A megismételt eljárásban hozott döntésnek

megfelelően kell rendelkeznie a jogkövetkezményekről és a járulékos kérdésekről, ennek körében a jogorvoslati eljárásban felmerült költségekről is.

- [41] Tekintettel arra, hogy a határozat a felperes mint konzorciumvezetőt és a konzorcium többi tagjaként érintett ajánlatkérők jogsértését egyetemlegesen állapította meg és a bíróság megfizetésére is egyetemlegesen kötelezte őket, a felperes keresetének sikeressége a határozat támadott rendelkezésének megsemmisítését eredményezte a határozattal érintett többi ajánlattevő tekintetében is, mivel a határozat rendelkezései egységet alkotnak valamennyi érintett ajánlatkérőre vonatkozóan.
- [42] A bíróság az alperest a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a jogi képviselővel eljáró felperes perköltségének megfizetésére kötelezte. A perköltséget a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint megbízási szerződés alapján állapította meg a felperesi jogi képviselő által felszámított összegnek megfelelően, mert a felszámított munkadíj a perben végzett jogi tevékenységgel arányosnak számított, figyelemmel az ügy bonyolultságára, a felperesi beadványok számára és arra, hogy a bíróság egy tárgyalást tartott.
- [43] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (1) bekezdése szerinti 30 000 forint kereseti illeték az alperest az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint megillető teljes személyes illetékmentességre tekintettel, a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.
- [44] A fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) és a Kbt. 172. § (6) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. május 19.

dr. Sára Katalin s.k.
s.k.
a tanács elnöke

dr. Pártay-Czap Sarolta s.k.
előadó bíró

dr. Szilágyi-Horváth Eszter
bíró